

Miercuri, 5 februarie 2014

P7_TA(2014)0093

Procedurile de insolvență *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului privind procedurile de insolvență (COM(2012)0744 – C7-0413/2012 – 2012/0360(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 093/61)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0744),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0413/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 22 mai 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0481/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0360

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului privind procedurile de insolvență

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

⁽¹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 55.

Miercuri, 5 februarie 2014

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului ⁽⁴⁾ a stabilit un cadru european pentru procedurile transfrontaliere de insolvență. Acesta stabilește statul membru care are competența de a deschide proceduri de insolvență, instituie norme unitare privind legea aplicabilă și prevede recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de insolvență, precum și coordonarea procedurilor principale și secundare de insolvență.
- (2) În raportul Comisiei cu privire la punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 din 12 decembrie 2012 ⁽⁵⁾ se concluzionează că regulamentul funcționează, în general, bine, dar că este de dorit să se îmbunătățească punerea în practică a unora dintre dispozițiile acestuia în vederea perfecționării administrării efective a procedurilor transfrontaliere de insolvență.
- (3) Domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 ar trebui să fie extins la procedurile care promovează salvarea unui debitor ~~viabil din punct de vedere economic~~ **care se confruntă cu dificultăți financiare grave** pentru a ajuta întreprinderile solide să supraviețuiască și pentru a acorda o a doua șansă antreprenorilor. Domeniul de aplicare ar trebui, în special, să cuprindă și procedurile care prevăd restructurarea unui debitor într-o etapă de pre-insolvență sau care mențin echipa de conducere existentă. Regulamentul ar trebui să includă, de asemenea, acele proceduri de descărcare de gestiune vizând consumatorii și persoanele ce desfășoară o activitate independentă care nu îndeplinesc criteriile din actualul instrument. [AM 1]
- (4) Normele privind competența de a deschide proceduri de insolvență ar trebui clarificate și cadrul procedural pentru stabilirea competenței ar trebui îmbunătățit. De asemenea, ar trebui să existe o prevedere expresă privind competența în ceea ce privește acțiunile care decurg direct din procedurile de insolvență ~~sau~~ și sunt strâns legate de acestea. [AM 2]
- (5) În scopul de a îmbunătăți eficacitatea procedurilor de insolvență în cazul în care debitorul are un sediu într-un alt stat membru, ar trebui eliminată cerința ca procedura secundară să fie o procedură de lichidare. În plus, instanța ar trebui să aibă posibilitatea să refuze deschiderea de proceduri secundare în cazul în care acest lucru nu este necesar pentru protejarea intereselor creditorilor locali. Coordonarea procedurilor principale cu cele secundare ar trebui îmbunătățită, în special prin obligarea instanțelor implicate să coopereze.
- (6) În vederea unei mai bune informări a creditorilor și a instanțelor implicate și pentru a preveni deschiderea de proceduri paralele de insolvență, statele membre ar trebui să aibă obligația de a publica informațiile relevante în cazurile transfrontaliere de insolvență într-un registru electronic, accesibil publicului. Ar trebui să se prevadă interconectarea registrelor de insolvență și să fie introduse formulare-tip pentru depunerea cererilor de admitere a creanțelor în vederea facilitării sarcinii creditorilor străini și a reducerii costurilor de traducere.
- (7) Ar trebui să existe norme specifice privind coordonarea procedurilor care implică mai multe societăți care fac parte din același grup. ~~Lichidatorii~~ **Reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență** și instanțele implicate în diverse proceduri de insolvență ar trebui să aibă obligația de a coopera și de a comunica între ele. În plus, oricare dintre ~~lichidatorii~~ **reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență** implicați ar trebui să dispună de instrumente procedurale pentru a propune un plan de salvare destinat societăților membre ale grupului care fac obiectul unei proceduri de insolvență și pentru a solicita, în cazul în care este necesar, o suspendare a procedurii de insolvență referitoare la o altă societate decât cea pentru care a fost desemnat. Definiția termenului „grup de societăți” ar trebui înțeleasă ca fiind limitată la contextul insolvenței și nu ar trebui să aibă nicio influență asupra aspectelor legate de societate din perspectiva organizării grupului. [AM 3 Acest amendament se aplică întregului text]

⁽¹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 55.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 5 februarie 2014.

⁽³⁾ JO C 358, 7.12.2013, p. 15.

⁽⁴⁾ Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, 30.6.2000, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C , , p. .

Miercuri, 5 februarie 2014

- (8) În scopul de a permite o adaptare rapidă a regulamentului la modificările relevante din legislația internă în materie de insolvență pe care statele membre le-au notificat, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat, în ceea ce privește modificarea anexelor. Organizarea de către Comisie a unor consultări adecvate în cursul etapei pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, prezintă o importanță deosebită. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (9) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (10) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 ar trebui modificat în mod corespunzător.
- (11) Modificarea acestui regulament ar trebui să se aplice fără a se aduce atingere normelor privind recuperarea ajutorului de stat de la întreprinderile insolabile, astfel cum sunt interpretate de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (C-454/09 Comisia/Italia – „New Interline”). În cazul în care nu este posibilă recuperarea completă a sumei ajutorului de stat întrucât ordinul de recuperare se referă la o societate aflată în procedură de insolvență, respectivele proceduri ar trebui să fie întotdeauna proceduri de lichidare și să ducă la încetarea definitivă a activităților beneficiarului și la lichidarea activelor sale.
- (12) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, care este anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, [Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentului regulament]/[fără a aduce atingere articolului 4 din protocol, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru acestea și nu li se aplică].
- (13) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului se modifică după cum urmează:

1. În considerentul (2), trimiterea la articolul 65 se înlocuiește cu o trimitere la articolul 81.
2. În considerentele (3), (5), (8), (11), (12), (14) și (21), termenul „Comunitate” se înlocuiește cu termenul „Uniune”.
3. Considerentul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru buna funcționare a pieței interne, este necesar să se evite ca părțile să fie tentate să transfere active sau proceduri judiciare dintr-un stat membru în altul, în încercarea de a obține o situație juridică mai favorabilă în detrimentul masei credale (forum shopping).”
4. Considerentul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Prezentul regulament ar trebui să includă dispoziții care să reglementeze competența de a deschide proceduri de insolvență și proceduri care decurg direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să conțină dispoziții privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate în cadrul acestor proceduri și dispoziții privind legea aplicabilă procedurii de insolvență. În plus, prezentul regulament ar trebui să conțină norme privind coordonarea procedurilor de insolvență care se referă la același debitor sau la mai multe societăți care fac parte din același grup.”

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Miercuri, 5 februarie 2014

5. Considerentul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Procedurile privind lichidarea societăților insolvabile sau a altor persoane juridice, tranzacțiile judiciare, concordatele și procedurile similare, precum și acțiunile legate de astfel de proceduri sunt excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului (*). Aceste proceduri ar trebui reglementate de prezentul regulament. Interpretarea acestui regulament ar trebui, pe cât posibil, să evite lacunele de reglementare între cele două instrumente.

(*) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p. 1)”

6. Considerentul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Prezentul regulament ar trebui să se aplice procedurilor de insolvență care îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul regulament, indiferent dacă debitorul este o persoană fizică sau juridică, un comerciant sau o persoană particulară. Aceste proceduri de insolvență sunt enumerate exhaustiv în anexa A. Atunci când o procedură națională se regăsește în anexa A, prezentul regulament ar trebui să se aplice fără nicio examinare suplimentară efectuată de către o instanță dintr-un alt stat membru privind îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezentul regulament. Procedurile de insolvență referitoare la societățile de asigurare, instituțiile de credit, societățile de investiții, în măsura în care acestea sunt reglementate de Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și organismele de plasament colectiv ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Aceste întreprinderi nu ar trebui să se încadreze în domeniul de aplicare al prezentului regulament, deoarece acestea sunt supuse unui regim special și autoritățile naționale de supraveghere au competențe ample de intervenție.

(*) Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (JO L 125, 5.5.2001, p. 15)”

7. Se introduce următorul considerent (9a):

„(9a) Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui extins la procedurile care promovează salvarea unui debitor ~~viabil din punct de vedere economic~~ **care se confruntă cu dificultăți financiare grave** pentru a ajuta întreprinderile solide să supraviețuiască și pentru a acorda o nouă șansă antreprenorilor. Domeniul de aplicare ar trebui, în special, să cuprindă și procedurile care prevăd restructurarea unui debitor într-o etapă de pre-insolvență sau care mențin echipa de conducere existentă, precum și acele proceduri de descărcare de gestiune vizând consumatorii și persoanele care desfășoară o activitate independentă. Întrucât aceste proceduri nu implică în mod necesar numirea unui ~~lichidator~~ **reprezentant în cadrul procedurii de insolvență**, ele ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament în cazul în care au loc în cadrul controlului sau al supervizării unei instanțe judecătorești. ~~În acest context, termenul «control» ar trebui să includă situațiile în care instanța intervine numai în urma unei căi de atac introduse de un creditor sau de o parte interesată.”~~ **[AM 3]**

8. Considerentul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Procedurile de insolvență nu implică în mod necesar intervenția unei autorități judiciare; termenul «instanță», utilizat în prezentul regulament, trebuie înțeles în sens larg și include o persoană sau un organ abilitat de legislația națională să deschidă procedura de insolvență. Pentru ca prezentul regulament să se aplice, ar trebui ca procedurile (cuprinzând actele și formalitățile prevăzute de lege) nu numai să se desfășoare conform dispozițiilor prezentului regulament, ci și să fie recunoscute oficial și să fie executorii în statul membru în care se deschide o procedură de insolvență.” **[AM 4]**

8a. Considerentul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„(11) Prezentul regulament ia în considerare faptul că, datorită diferențelor între sistemele de drept material naționale, nu este folosită în practică deschiderea unei proceduri de insolvență unice, cu aplicabilitate în întreaga ~~Comunitate~~ **Uniune**. Aplicarea fără excepție a legii statului de deschidere ar conduce, în acest context, în mod frecvent la dificultăți. Acesta este cazul, de exemplu, cu garanțiile foarte diferite care se întâlnesc pe cuprinsul ~~Comunității~~ **Uniunii**. În plus, drepturile preferențiale de care se bucură anumiți creditori sunt, în unele cazuri, complet diferite. **Viitoarele măsuri de armonizare ar trebui să introducă și drepturi preferențiale pentru angajați**. Prezentul regulament ar trebui să țină seama de acest lucru în două moduri diferite. Pe de o parte, trebuie să prevadă reguli speciale referitoare la legea aplicabilă anumitor drepturi și situații juridice deosebit de importante (de ex. drepturile reale și contractele de muncă). Pe de altă parte, trebuie acceptate, pe lângă procedura de insolvență principală cu **aplicare** universală și proceduri interne care privesc numai bunurile situate în statul de deschidere.” **[AM 5]**

Miercuri, 5 februarie 2014

9. Se introduce următorul considerent:

„(12a) Înainte de a deschide o procedură de insolvență, instanța competentă ar trebui să examineze ex officio dacă centrul intereselor principale ale debitorului sau sediul său sunt efectiv situate în jurisdicția sa. În cazul în care circumstanțele cazului dau naștere la îndoieli cu privire la competența instanței, aceasta ar trebui să solicite ca debitorul să prezinte dovezi suplimentare pentru a-și susține afirmațiile și, când este cazul, să dea creditorilor debitorului posibilitatea de a-și prezenta punctele de vedere cu privire la competență. În plus, creditorii ar trebui să dispună de o cale de atac eficientă împotriva hotărârii de deschidere a unei proceduri de insolvență.”

10. Considerentul (13) se elimină.

11. Se introduc următoarele considerente:

„(13a) «Centrul intereselor principale» al unei societăți sau al unei alte persoane juridice ar trebui prezumat a fi sediul său social. Ar trebui să existe posibilitatea de a răsturna această prezumție, **în special** dacă administrația centrală a societății este situată în alt stat membru decât cel în care se află sediul social și, în urma unei evaluări cuprinzătoare a tuturor factorilor relevanți, se stabilește, într-un mod verificabil de către terți, că centrul real de conducere și de supraveghere al societății și centrul de gestionare a intereselor sale se află în acel alt stat membru. ~~Dimpotrivă, nu ar trebui să se poată răsturna prezumția în cazul în care organismele responsabile de conducerea și supravegherea unei societăți sunt situate în același loc ca sediul social și deciziile de gestionare sunt luate în acest loc, într-un mod verificabil de către terți.~~ [AM 6]

(13b) Instanțele care deschid procedurile de insolvență au competență și în ceea ce privește acțiunile care decurg în mod direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea, cum ar fi acțiunile pauliene. În cazul în care o astfel de acțiune este asociată cu o altă acțiune întemeiată pe dreptul civil și comercial general, ~~lichidatorul~~ **representantul în cadrul procedurii de insolvență** ar trebui să poată introduce ambele acțiuni la instanțele de la domiciliul pârâtului, dacă este de părere că este mai eficient să introducă acțiunea la acest for. Această prevedere s-ar putea aplica, de exemplu, dacă ~~lichidatorul~~ **representantul în cadrul procedurii de insolvență** dorește să combine o acțiune în răspundere împotriva administratorului întemeiată pe legislația în materie de insolvență cu o acțiune întemeiată pe legislația societăților comerciale sau pe legislația în materie de răspundere civilă delictuală.”

12. Se introduc următoarele considerente:

„(19a) Procedurile secundare pot, de asemenea, să împiedice administrarea eficientă a patrimoniului. Prin urmare, instanța care deschide procedura secundară ar trebui să fie în măsură, la cererea ~~lichidatorului~~ **representantului în cadrul procedurii de insolvență**, să amâne sau să refuze deschiderea acestei proceduri dacă respectiva procedură nu este necesară pentru protejarea intereselor creditorilor locali. Acest lucru ar trebui să se întâmple, în special, dacă ~~lichidatorul~~ **representantul în cadrul procedurii de insolvență**, printr-o promisiune care grevează patrimoniul, este de acord să trateze creditorii locali ca și când ar fi fost inițiată o procedură secundară și să aplice normele de prioritate a creanțelor din statul membru în care s-a solicitat deschiderea unei proceduri secundare atunci când distribuie activele situate în statul membru respectiv. Prezentul regulament ar trebui să confere ~~lichidatorului~~ **representantului în cadrul procedurii de insolvență** posibilitatea de a face astfel de promisiuni **și să prevadă o serie de criterii minime pe care trebuie să le îndeplinească aceste promisiuni.** [AM 7]

(19b) Pentru a asigura o protecție efectivă a intereselor locale, ~~lichidatorul~~ **representantul** din cadrul procedurii principale **de insolvență** nu ar trebui să fie în măsură să valorifice sau să deplaseze în mod abuziv activele situate în statul membru în care se află un sediu, în special, cu scopul de a eluda posibilitatea ca aceste interese să fie efectiv satisfăcute în cazul în care, ulterior, se deschide o procedură secundară. **Creditorii locali ar trebui, de asemenea, să aibă dreptul să sesizeze o instanță judecătorească în cazul în care un reprezentant în cadrul procedurii de insolvență pare să nu fie în măsură să își onoreze promisiunile.** [AM 8]

13. Considerentul (20) se înlocuiește cu următorul text:

„(20) Procedurile principale și cele secundare pot contribui la o valorificare eficientă a masei activelor numai dacă toate aceste proceduri desfășurate în paralel sunt coordonate. Principala condiție este ca ~~lichidatorii~~ **representanții în cadrul procedurii de insolvență** și instanțele implicate să coopereze îndeaproape, în special printr-un schimb suficient de informații. Pentru a asigura rolul predominant al procedurii principale, ~~lichidatorul~~ **representantul în cadrul procedurii de insolvență** din cadrul acestei proceduri ar trebui să i se ofere câteva posibilități de a interveni în procedura secundară de insolvență care se desfășoară în paralel cu cea principală. În special, ~~lichidatorul~~ **representantul în cadrul procedurii de insolvență** ar trebui să fie în măsură să propună un plan de restructurare sau un concordat ori să solicite o suspendare a valorificării activelor în procedura secundară de insolvență. În cadrul cooperării lor, ~~lichidatorii~~ **representanții în cadrul**

Miercuri, 5 februarie 2014

procedurii de insolvență și instanțele ar trebui să ia în considerare cele mai bune practici de cooperare transfrontalieră în cazuri de insolvență, astfel cum se prevede în principiile și orientările privind comunicarea și cooperarea adoptate de către asociațiile europene și internaționale active în domeniul legislației în materie de insolvență.”

14. Se introduc următoarele considerente: [AM 9]

„(20a) Prezentul regulament ar trebui să asigure administrarea eficientă a procedurilor de insolvență referitoare la diferitele societăți care fac parte dintr-un grup. În cazul în care au fost deschise proceduri de insolvență care vizează mai multe societăți din cadrul aceluiași grup, aceste proceduri ar trebui să fie coordonate în mod corespunzător. **Lichidatorii, mai ales pentru a evita situația ca insolvența unei societăți din cadrul grupului să periclitaze viitorul celorlalți membri ai grupului. Reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență** și instanțele implicate ar trebui, prin urmare, să se supună aceleiași obligații de a coopera și de a comunica, în mod similar lichidatorilor și instanțelor implicate în cadrul procedurilor principale și secundare referitoare la același debitor. **În plus, un lichidator desemnat în cadrul procedurii referitoare la o societate membră a unui grup ar trebui să aibă calitatea procesuală care să îi permită să propună un plan de salvare în cadrul procedurii privind o altă societate a aceluiași grup în măsura în care un astfel de instrument este disponibil în temeiul legislației naționale în materie de insolvență.** [AM 10]

(20aa) Introducerea posibilității de coordonare în cadrul unui grup a procedurilor de insolvență ar trebui, în special, să faciliteze restructurarea unui grup și/sau a membrilor săi, permițând desfășurarea coordonată și flexibilă a procedurilor de insolvență. Desfășurarea coordonată, în cadrul unui grup, a procedurilor de insolvență nu ar trebui să condiționeze procedurile individuale, ci să servească drept referință pentru măsurile care urmează să fie adoptate în cadrul procedurilor individuale respective. [AM 9 și 11]

(20b) Introducerea de norme privind insolvabilitatea grupurilor de societăți nu ar trebui să limiteze ~~la o singură~~ **jurisdicție** posibilitatea unei instanțe de a deschide o procedură de insolvență pentru mai multe societăți aparținând aceluiași grup **într-o singură jurisdicție**, în cazul în care instanța constată că centrul intereselor principale ale acestor societăți se află ~~într-un singur stat membru~~ **în cadrul jurisdicției locale și naționale respective**. În astfel de situații, instanța ar trebui, de asemenea, să poată să numească, dacă este cazul, același lichidator **reprezentant** în cadrul tuturor procedurilor **de insolvență** în cauză. **Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată introduce în cadrul jurisdicțiilor lor norme privind insolvabilitatea grupurilor de societăți mai stricte decât dispozițiile prezentului regulament, fără însă a afecta punerea în aplicare eficientă și eficace a prezentului regulament.**” [AM 12]

15. Se introduce următorul considerent:

„(21a) Este esențial ca acei creditori care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social în Uniune să fie informați cu privire la deschiderea unei proceduri de insolvență referitoare la activele debitorului lor. Pentru a asigura o transmitere rapidă de informații către creditori, Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (*) nu ar trebui să se aplice în cazul în care prezentul regulament se referă la obligația de a informa creditorii. Utilizarea de formulare-tip disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii ar trebui să faciliteze sarcina creditorilor de a depune cererile de admitere a creanțelor în cadrul procedurilor deschise într-un alt stat membru.

16. Considerentul (29) se înlocuiește cu următorul text:

„(29) În interesul tranzacțiilor, conținutul principal al hotărârii de deschidere a procedurii ar trebui publicat într-un alt stat membru, la cererea ~~lichidatorului~~ **reprezentantului în cadrul procedurii de insolvență**. În cazul în care există un sediu în statul membru în cauză, această publicare ar trebui să fie obligatorie până când va fi pus în practică sistemul de interconectare a registrelor de insolvență. Însă în niciunul din aceste două cazuri publicarea nu constituie o condiție prealabilă pentru recunoașterea procedurii deschise în alt stat membru.”

17. Se introduce următorul considerent:

„(29a) În vederea unei mai bune informări a creditorilor și a instanțelor implicate și pentru a preveni deschiderea de proceduri paralele de insolvență, statele membre ar trebui să aibă obligația de a publica informațiile relevante în cazurile transfrontaliere de insolvență într-un registru electronic, accesibil publicului. Pentru a facilita accesul creditorilor domiciliați în alt stat membru și al instanțelor cu sediul în alt stat membru la aceste informații, prezentul regulament ar trebui să prevadă interconectarea registrelor de insolvență.”

(*) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (JO L 324, 10.12.2007, p. 79).”

Miercuri, 5 februarie 2014

18. Considerentul (31) se înlocuiește cu următorul text:

„(31) Prezentul regulament ar trebui să includă anexe care să precizeze, în special, procedurile naționale de insolvență care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. În scopul de a permite o adaptare rapidă a regulamentului la modificările relevante din legislația în materie de insolvență a statelor membre, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte modificări ale anexelor prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Înainte de a adopta un act delegat de modificare a listei procedurilor naționale prevăzute în anexe, Comisia ar trebui să verifice dacă procedura notificată îndeplinește sau nu criteriile prevăzute în prezentul regulament. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.”

19. Se introduc următoarele considerente:

„(31a) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(31b) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene («Carta»). În special, prezentul regulament urmărește să promoveze aplicarea articolelor 8, 17 și 47 din Cartă privind, respectiv, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la proprietate și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.

(31c) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**) și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (***) se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul prezentului regulament.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13)

(**) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

(***) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”

20. În considerentele (32) și (33), cuvintele „Tratatul de instituire a Comunității Europene” se înlocuiesc cu „Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”.

21. Articolele 1 și 2 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică procedurilor judiciare sau administrative colective, inclusiv procedurilor provizorii, care se întemeiază pe o lege privind insolvența ~~sau privind ajustarea datoriilor~~ și în cadrul cărora, în scopul ~~salvării~~ **evitării lichidării**, ajustării datoriilor, reorganizării sau lichidării,

(a) ~~activele debitorului sunt indisponibilizate~~ **i se sechestrează** integral sau parțial **activele** și este desemnat un ~~lichidator~~ **reprezentant în cadrul procedurii de insolvență**, sau

(b) activele și activitatea debitorului sunt supuse controlului sau supravegherii de către o instanță.

În cazul în care aceste proceduri sunt inițiate înainte de declararea insolvenței, scopul lor trebuie să fie evitarea lichidării.

Procedurile menționate la prezentul alineat sunt enumerate în anexa A. [AM 13]

(1a) În cazul în care, în conformitate cu legislația statului membru în care sunt deschise procedurile de insolvență, procedurile menționate la alineatul (1) sunt confidențiale, prezentul regulament se aplică procedurilor respective doar din momentul în care acestea devin publice, în conformitate cu legislația statului membru respectiv și cu condiția ca ele să nu afecteze drepturile unor creditori care nu sunt implicați în respectivele proceduri. [AM 14]

Miercuri, 5 februarie 2014

(2) Prezentul regulament nu se aplică procedurilor de insolvență referitoare la:

(a) întreprinderile de asigurare;

(b) **toate** instituțiile de credit, **inclusiv instituțiile definite la articolul 2 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*)**; [AM 15]

(c) întreprinderile de investiții, în măsura în care acestea sunt reglementate de Directiva 2001/24/CE, astfel cum a fost modificată și **instituțiile care fac obiectul Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**)**; [AM 16]

(d) întreprinderile de plasament colectiv.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

(a) «proceduri de insolvență» înseamnă procedurile enumerate în anexa A;

(b) ~~«lichidator»~~ **«reprezentant în cadrul procedurii de insolvență»** înseamnă **orice persoană sau organ care are funcția, inclusiv cu titlu provizoriu, de a administra, parțial sau integral, sau de a lichida activele debitorului care au fost sechestrate sau de a supraveghea administrarea activității acestuia. Aceste persoane și organe sunt enumerate în anexa C;**

~~(i) orice persoană sau organ care are funcția de a administra sau de a lichida activele debitorului care au fost indisponibilizate sau de a supraveghea administrarea activității acestuia. Aceste persoane și organe sunt enumerate în anexa C;~~

~~(ii) în ipoteza în care nu se numește un lichidator sau nu se transferă competențele debitorului către un lichidator, debitorul aflat în posesia activelor; [AM 17]~~

(ba) «debitor aflat în posesia activelor» înseamnă un debitor împotriva căruia a fost deschisă o procedură de insolvență care nu implică transferul complet al drepturilor și competențelor de administrare a activelor debitorului și în cadrul căreia debitorul își păstrează, prin urmare, cel puțin parțial controlul asupra activelor și activității sale; [AM 18]

(c) «instanță» înseamnă organul judiciar sau orice altă autoritate competentă dintr-un stat membru abilitată să deschidă o procedură de insolvență, să confirme o astfel de deschidere sau să ia decizii pe parcursul acestei proceduri;

(d) «hotărârea de a deschide procedura de insolvență» include

(i) hotărârea oricărei instanțe de a deschide o procedură de insolvență sau de a confirma deschiderea unei astfel de proceduri și

(ii) hotărârea pronunțată de o instanță de numire a unui ~~lichidator~~ **reprezentant în cadrul procedurii de insolvență** provizoriu;

(e) «momentul deschiderii procedurii» înseamnă momentul de la care hotărârea de deschidere a procedurii își produce efectele, indiferent dacă **aceasta** este o ~~hotărâre~~ definitivă sau nu; [AM 20]

(f) «statul membru în care sunt situate activele» înseamnă:

(i) în cazul bunurilor corporale, statul membru pe teritoriul căruia sunt situate bunurile;

(ii) în cazul bunurilor și drepturilor pe care proprietarul sau titularul trebuie să le înscrie într-un registru public, statul membru sub a cărui autoritate este ținut registrul;

(iii) în cazul acțiunilor nominative ale societăților, statul membru pe teritoriul căruia își are sediul social societatea care a emis acțiunile;

(iv) în cazul instrumentelor financiare a căror proprietate se dovedește printr-o înscriere într-un registru sau într-un cont ținut de un intermediar sau în numele unui intermediar («titluri în formă dematerializată»), statul membru în care este ținut registrul sau contul în care s-au făcut înscrierile;

Miercuri, 5 februarie 2014

- (v) în cazul numerarului deținut în conturile unei instituții de credit, statul membru indicat în codul IBAN al contului;
- (vi) în cazul creanțelor față de terți, altele decât cele referitoare la activele menționate la punctul (v), statul membru pe teritoriul căruia terțul debitor își are centrul intereselor principale, stabilit conform articolului 3 alineatul (1);
- (g) «sediul» înseamnă orice ~~un~~ loc de derulare de operațiuni unde debitorul exercită **sau a exercitat cu trei luni înainte de cererea de deschidere a procedurii principale de insolvență**, în mod netranzitoriu o activitate economică cu mijloace umane și cu active **sau servicii**; [AM 21]
- (ga) «acțiuni care decurg direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea» înseamnă acțiuni care urmăresc pronunțarea unei hotărâri care, prin natura sa, nu poate sau nu ar fi putut fi adoptată în afara unei proceduri de insolvență sau independent de aceasta și care nu sunt admisibile decât dacă o procedură de insolvență este în curs; [AM 22]
- (gb) «clauză de compensare cu exigibilitate imediată» înseamnă o dispoziție contractuală pe baza căreia, la apariția unui eveniment predefinit în clauza respectivă și legat de una dintre părțile contractuale, obligațiile pe care le au părțile una față de cealaltă și care fac obiectul clauzei respective, fie că ele sunt sau nu datorate și exigibile în acel moment, sunt în mod automat sau la cererea uneia dintre părți reduse la o obligație netă unică sau înlocuite cu o astfel de obligație, care reprezintă valoarea agregată a obligațiilor combinate, datorate și exigibile ale unei părți față de cealaltă, acest lucru putând fi realizat prin novăție, lichidare sau în alt mod; [AM 23]
- (h) «creditori locali» înseamnă creditorii ale căror creanțe față de debitor s-au născut în urma unor operațiuni derulate într-un sediu situat în alt stat membru decât cel în care se află centrul intereselor principale ale debitorului;
- (i) «grup de societăți» înseamnă ~~un număr de societăți organizate ca o societate-mamă și filiale~~ **toate filialele acesteia**; [AM 24]
- (j) «societate-mamă» înseamnă o societate care **controlează una sau mai multe filiale. O societate care întocmește situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (***) este considerată societate-mamă**;
- (i) deține majoritatea voturilor acționarilor sau ale asociaților într-o altă societate („filială”) sau
- (ii) este acționar sau asociat al filialei și are dreptul
- (aa) de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, de conducere sau de supraveghere ale filialei sau
- (bb) de a exercita o influență dominantă asupra filialei în temeiul unui contract încheiat cu respectiva filială sau al unei prevederi din actul său constitutiv. [AM 25]
- (ja) „funcții esențiale în cadrul grupului” înseamnă:
- (i) abilitatea de a adopta și de a pune în aplicare, înainte de deschiderea procedurii de insolvență în legătură cu oricare dintre membrii grupului, decizii de importanță strategică pentru grup sau pentru anumiți membri ai săi; sau
- (ii) importanța economică în cadrul grupului, pe care un membru sau mai mulți membri ai grupului o au în cazul în care contribuie cu cel puțin 10 % la totalul bilanțului contabil consolidat și la cifra de afaceri consolidată. [AM 26]

(*) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.06.2013, p. 338).

(**) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

(***) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19)."

Miercuri, 5 februarie 2014

(22) La articolul 3, alineatele (1) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

(a) alineatele (1) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Competența de a deschide procedura de insolvență revine instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia se află centrul intereselor principale ale debitorului («proceduri principale»). Centrul intereselor principale este locul în care debitorul își administrează în mod obișnuit interesele **cu cel puțin trei luni înainte de deschiderea unei proceduri de insolvență sau a unei proceduri provizorii** și care este verificabil de către terți. [AM 27]

În cazul unei societăți comerciale sau al unei persoane juridice, centrul intereselor principale este prezumat a fi, până la proba contrară, locul unde se află sediul social.

În cazul unei persoane care exercită o activitate independentă sau o activitate profesională, centrul intereselor principale este locul principal de desfășurare a activității; în cazul oricărei alte persoane, centrul intereselor principale este locul în care persoana își are reședința obișnuită.”

(b) alineatele (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul în care a fost ~~deschisă o procedură~~ **pronunțată o hotărâre de deschidere a procedurii de** insolvență în conformitate cu alineatul (1), orice procedură de insolvență deschisă ulterior în conformitate cu alineatul (2) este o procedură secundară. În acest caz, data relevantă pentru a evalua dacă debitorul deține un sediu pe teritoriul unui alt stat membru este data deschiderii procedurii principale.” [AM 28]

(23) Se inserează următoarele articole

„Articolul 3a

Competența în materie de acțiuni conexe

(1) Instanțele din statul membru pe teritoriul căruia a fost deschisă o procedură de insolvență în conformitate cu articolul 3 sunt competente pentru orice acțiune care decurge în mod direct din procedurile de insolvență și este strâns legată de acestea.

(2) Atunci când una dintre acțiunile menționate la alineatul (1) se referă la o acțiune în materie civilă și comercială, împotriva aceluiași pârât, lichidatorul poate aduce ambele acțiuni în fața instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat pârâtul, sau, în cazul în care acțiunea este introdusă împotriva mai multor pârâți, în fața instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia își are domiciliul oricare dintre aceștia, cu condiția ca instanța sesizată să fie competentă în conformitate cu normele din Regulamentul ~~(CE) nr. 44/2001~~ **(UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (*)**. [AM 29]

(3) În înțelesul ~~prezentului articol~~ **alineatului (2)**, sunt considerate conexe acele acțiuni care sunt atât de strâns legate între ele încât este oportună instrumentarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării lor în mod separat. [AM 30]

Articolul 3b

Verificarea competenței; dreptul la revizuire judiciară

(1) Instanța sesizată cu o cerere de a deschide proceduri de insolvență examinează ex officio dacă are competență în temeiul articolului 3. Hotărârea de deschidere a unei proceduri de insolvență precizează criteriile care determină competența instanței și, în special, dacă această competență se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2).

~~(2) În cazul în care procedurile de insolvență sunt deschise în conformitate cu dreptul intern, în lipsa unei hotărâri pronunțate de o instanță, lichidatorul desemnat în cadrul acestor proceduri examinează dacă statul membru în care se desfășoară procedurile este competent în temeiul articolului 3. În caz afirmativ, lichidatorul precizează criteriile care determină competența și, în special, dacă această competență se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2).~~ [AM 31]

(3) Orice creditor sau parte interesată care își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social într-un stat membru, altul decât statul în care a fost deschisă procedura, are dreptul de a contesta hotărârea de deschidere a procedurii principale **în temeiul jurisdicției internaționale în termen de trei săptămâni după ce au fost puse la dispoziția publicului informații privind data deschiderii procedurii de insolvență, în conformitate cu articolul 20a litera (a).** Instanța care a deschis procedura principală sau lichidatorul informează în timp util în legătură cu hotărârea creditorii susmenționați, dacă aceștia sunt cunoscuți, pentru a le da posibilitatea de a o contesta. [AM 32]

(*) **Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012).**”

Miercuri, 5 februarie 2014

24. La articolul 4 alineatul (2), litera (m) se înlocuiește cu următorul text:

„(m) normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale.”

25. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Acorduri Clauze de compensare bilaterală cu exigibilitate imediată

~~Acordurile~~ **Atunci când una dintre părțile la contractul care conține o clauză de compensare bilaterală sunt reglementate cu exigibilitate imediată este o instituție care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2001/24/CE, respectiva clauză de compensare cu exigibilitate imediată este reglementată** exclusiv de legea aplicabilă contractului pe care se întemeiază astfel de ~~acorduri clauze~~.” [AM 33]

26. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10a

Cerințe în materie de aprobare în temeiul legislației locale

În cazul în care legislația statului membru care reglementează efectele procedurii de insolvență asupra contractelor menționate la articolele 8 și 10 prevede că un contract nu poate fi reziliat sau modificat decât cu aprobarea instanței care a deschis procedura de insolvență, dar nu a fost deschisă o procedură de insolvență în acest stat membru, instanța care a deschis procedura de insolvență are competența de a aproba rezilierea sau modificarea acestor contracte.”

- 26a. **Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:**

„Articolul 12

Brevete **europene cu efect unitar** și mărci comunitare

În sensul prezentului regulament, un brevet ~~comunitar~~ **european cu efect unitar**, o marcă comunitară sau orice alt drept similar prevăzut de legislația comunitară poate fi inclus numai în procedurile prevăzute la articolul 3 alineatul (1).” [AM 34]

27. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Efectele procedurii de insolvență asupra acțiunilor în justiție sau asupra procedurilor de arbitraj în desfășurare

Efectele procedurii de insolvență asupra unei acțiuni în justiție sau asupra unei proceduri de arbitraj în desfășurare având ca obiect un activ sau un drept indisponibilizat al debitorului sunt reglementate exclusiv de legea statului membru în care această acțiune se derulează sau în care se desfășoară procedurile de arbitraj.”

28. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) ~~Lichidatorul~~ **Reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** desemnat de o instanță competentă în temeiul articolului 3 alineatul (1), **sau, în cazul unei proceduri deschise în conformitate cu jurisdicția respectivă, fie reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență, fie debitorul aflat în posesia activelor**, poate exercita pe teritoriul unui alt stat membru toate atribuțiile conferite de legea statului unde s-a deschis procedura, atât timp cât nu a fost deschisă o altă procedură de insolvență sau nu a fost adoptată o măsură de conservare contrară, ca urmare a unei cereri de deschidere a unei proceduri de insolvență în statul respectiv. Sub rezerva articolelor 5 și 7, acesta poate, în special, să deplaseze activele debitorului în afara teritoriului statului membru pe care acestea se află. ~~Lichidatorul~~ **Acesta** poate, de asemenea, să ~~se angajeze ca~~ **ofere un angajament executoriu și opozabil prin care se garantează că** drepturile de distribuție și de prioritate pe care creditorii locali le-ar fi avut dacă ar fi fost deschise proceduri secundare ~~să fie~~ **vor fi** respectate în procedura principală. Un astfel de angajament ~~respectă~~ **specifică prezumțiile de fapt pe care se bazează, în special în ceea ce privește distribuția creanțelor locale care vizează prioritatea și sistemul de ierarhizare aplicabile în temeiul legislației care guvernează procedura secundară, valoarea activelor care pot fi distribuite în cadrul procedurii secundare, opțiunile disponibile pentru a realiza această valoare, proporția creditorilor din procedura principală care participă la procedura secundară și costurile care ar trebui suportate în cazul deschiderii unei proceduri secundare.** Condițiile ~~de formă referitoare la forma sub care trebuie să se prezinte angajamentul~~, dacă este cazul, ~~de sunt specificate în legislația~~ statului unde s-a deschis procedura principală ~~și este executoriu și opozabil față de patrimoniu.~~” [AM 35]

Miercuri, 5 februarie 2014

(b) la alineatul (3), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Acele atribuții nu pot include măsuri coercitive, decât dacă sunt dispuse de către o instanță, sau dreptul de a pronunța o hotărâre într-o acțiune în justiție sau un litigiu.”

29. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 20a

Instituirea registrelor de insolvență

Statele membre instituie și mențin pe teritoriul lor unul sau mai multe registre în care sunt puse la dispoziția publicului, pe internet, în mod gratuit, următoarele informații (registre de insolvență”):

- (a) data deschiderii procedurii de insolvență;
- (b) instanța care a deschis procedura de insolvență și numărul de referință al cauzei, dacă există;
- (c) tipul procedurii de insolvență deschise;
- (d) numele și adresa debitorului;
- (da) în cazul în care debitorul este o societate, numărul de înregistrare a acesteia și adresa sediului său social; [AM 36]**
- (e) numele și adresa ~~lichidatorului~~ **reprezentantului în cadrul procedurii de insolvență** desemnat în cadrul procedurii, dacă s-a desemnat un lichidator;
- (f) termenul de depunere a cererilor de admitere a creanțelor;
- (g) hotărârea de deschidere a unei proceduri de insolvență;
- (h) hotărârea de numire a ~~lichidatorului~~ **reprezentantului în cadrul procedurii de insolvență**, în cazul în care este diferită de hotărârea menționată la litera (g);
- (i) data de închidere a procedurii principale.

Articolul 20b

Interconectarea registrelor de insolvență

(1) Prin intermediul actelor de punere în aplicare, Comisia instituie un sistem descentralizat de interconectare a registrelor de insolvență. Acest sistem se compune din registrele de insolvență și portalul european e-justiție care servește ca punct central de acces public electronic la informațiile din sistem. Pentru a pune la dispoziție informațiile menționate la articolul 20a, sistemul oferă un serviciu de căutare în toate limbile oficiale ale Uniunii.

(2) Prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu procedura menționată în articolul 45b alineatul (3), Comisia adoptă până la data de ... (*):

- specificațiile tehnice care definesc metodele de comunicare și de schimb de informații, prin mijloace electronice, pe baza specificațiilor interfeței stabilite pentru sistemul de interconectare a registrelor de insolvență;
- măsurile tehnice de asigurare a standardelor minime de securitate din domeniul tehnologiei informației pentru comunicarea și distribuirea informațiilor în cadrul sistemului de interconectare a registrelor de insolvență;
- criteriile minime pentru funcția de căutare propusă prin portalul european e-justiție pe baza informațiilor prevăzute la articolul 20a;
- criteriile minime de prezentare a rezultatelor unor astfel de căutări, pe baza informațiilor prevăzute la articolul 20a;
- modalitățile și condițiile tehnice prin care serviciile furnizate de sistemul de interconectare sunt puse la dispoziție și
- un glosar cu explicații de bază privind procedurile naționale de insolvență enumerate în anexa A.

(*) 36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 5 februarie 2014

Articolul 20c

Costurile instituirii și interconectării registrelor de insolvență

- (1) Stabilirea și dezvoltarea viitoare a sistemului de interconectare a registrelor de insolvență se finanțează de la bugetul general al Uniunii.
- (2) Fiecare stat membru suportă costurile de ajustare a registrului propriu de insolvență în vederea interoperabilității acestuia cu portalul european e-justiție, precum și costurile de administrare, de gestionare și de întreținere a registrului respectiv.

Articolul 20d

Înregistrarea procedurilor de insolvență

În cazul în care se deschide o procedură principală sau secundară ~~care vizează o societate sau o persoană juridică ori o persoană fizică ce exercită o activitate independentă ori o activitate profesională~~, instanța care a deschis procedura de insolvență se asigură că informațiile menționate la articolul 20a sunt publicate imediat în registrul de insolvență al statului în care s-a deschis procedura. **Statele membre stabilesc procedurile pentru eliminarea intrărilor din registrul de insolvență.** [AM 37]

- (30) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Publicarea în alt stat membru

- (1) Până la instituirea sistemului de interconectare a registrelor de insolvență menționat la articolul 20b, ~~lichidatorul~~ **reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** solicită ca notificarea hotărârii de deschidere a procedurii de insolvență și, după caz, hotărârea prin care a fost desemnat să fie publicate în orice alt stat membru în care își are un sediu debitorul, în conformitate cu procedurile de publicitate în vigoare în acel stat. Prin această măsură de publicare se ~~indică lichidatorul desemnat și se precizează dacă norma de competență aplicată este cea prevăzută la articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2)~~ **specifică toate celelalte informații prevăzute la articolul 20a.** [AM 38]
- (2) ~~Liquidatorul~~ **Reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** poate solicita ca informațiile menționate la primul paragraf din prezentul articol să fie publicate în orice alt stat membru în cazul în care activele ~~sau~~, creditorii ~~sau debitorii~~ debitorului se află în acel stat, în conformitate cu procedura în vigoare în acel stat.” [AM 39]

- (31) Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Înscrierea în registrele publice din alt stat membru

Până la instituirea sistemului de interconectare a registrelor de insolvență menționat la articolul 20b, ~~lichidatorul~~ **reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** solicită publicarea hotărârilor menționate la articolul 21 în registrul cadastral, registrul comerțului sau în orice alt registru public din orice alt stat membru în care își are un sediu debitorul și acest sediu a fost înscris într-un registru public al statului membru respectiv. ~~Liquidatorul~~ **Reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** poate solicita o astfel de publicare într-un alt stat membru.”

- 31a. **La articolul 24, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:**

„(2) Persoana care a executat această obligație înainte de realizarea publicității prevăzute la articolul **20a sau 21** este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință despre deschiderea procedurii de insolvență; persoana care a executat obligația după realizarea publicității este prezumată, până la proba contrarie, că a avut cunoștință despre deschiderea procedurii.” [AM 40]

- (32) Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Recunoașterea și caracterul executoriu al altor hotărâri

- (1) Hotărârile cu privire la desfășurarea și închiderea unei proceduri de insolvență pronunțate de o instanță a cărei hotărâre de deschidere a procedurii este recunoscută în temeiul articolului 16, precum și concordatele aprobate de o atare instanță sunt, de asemenea, recunoscute fără îndeplinirea niciunei alte formalități. Aceste hotărâri sunt executate în conformitate cu articolele ~~32-56, cu excepția articolului 34 alineatul (2)~~ **39-46** din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 (UE) nr. 1215/2012. [AM 41]

Miercuri, 5 februarie 2014

Primul paragraf se aplică și hotărârilor care decurg în mod direct din procedura de insolvență și care au o strânsă legătură cu aceasta, chiar dacă au fost pronunțate de o altă instanță.

Primul paragraf se aplică și hotărârilor referitoare la măsurile de conservare adoptate ulterior cererii de deschidere a procedurii de insolvență sau în legătură cu aceasta.

(2) Recunoașterea și executarea altor hotărâri decât cele menționate la alineatul (1) sunt reglementate de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, cu condiția ca acest regulament să fie aplicabil.”

(33) Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Deschiderea procedurii

În cazul în care procedura principală a fost deschisă de o instanță dintr-un stat membru și recunoscută în alt stat membru, o instanță din alt stat membru, competentă în temeiul articolului 3 alineatul (2), poate deschide proceduri secundare de insolvență în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezentul capitol. Efectele procedurilor secundare se limitează la activele debitorului situate pe teritoriul statului membru unde au fost deschise aceste proceduri.”

(34) Se introduce următorul articol:

„Articolul 29a

Hotărârea de a deschide o procedură secundară

(1) Instanța sesizată cu o cerere de a deschide o procedură secundară notifică acest lucru de îndată ~~lichidatorului~~ **reprezentantului** din cadrul procedurii principale **de insolvență** și îi oferă posibilitatea de a fi audiat cu privire la cerere. [AM 42]

(2) ~~La cererea lichidatorului din procedura principală~~ **reprezentantului din cadrul procedurii principale de insolvență**, instanța menționată la alineatul (1) amână pronunțarea hotărârii de deschidere sau refuză deschiderea procedurii secundare dacă **reprezentantul din cadrul procedurii principale de insolvență oferă suficiente probe care să ateste că** această procedură nu este necesară pentru a proteja interesele creditorilor locali, în special, atunci când ~~lichidatorul din procedura principală~~ **reprezentantul din cadrul procedurii principale de insolvență** a oferit angajamentul menționat la articolul 18 alineatul (1) și respectă condițiile acestuia. [AM 43]

(2a) **Creditorii locali au dreptul de a contesta hotărârea de a amâna sau de a refuza deschiderea procedurii secundare în termen de trei săptămâni după ce hotărârea a fost pusă la dispoziția publicului în conformitate cu articolul 20a litera (a).** [AM 44]

(2b) **Creditorii locali au dreptul să adreseze o petiție instanței în cadrul căreia se desfășoară procedura principală pentru a solicita reprezentantului din cadrul procedurii principale de insolvență să adopte măsurile necesare în vederea protejării intereselor creditorilor locali. Aceste măsuri pot include interzicerea deplasării activelor de pe teritoriul statului membru în care a fost amânată sau refuzată deschiderea procedurii secundare, o amânare a distribuirii despăgubirilor în cadrul procedurii principale sau obligația reprezentantului din cadrul procedurii principale de insolvență de a oferi garanții cu privire la respectarea angajamentelor.** [AM 45]

(2c) **Instanța menționată la alineatul (1) poate numi un judecător sindic ale cărui prerogative sunt limitate. Judecătorul sindic se asigură că promisiunea este respectată în mod corespunzător și participă la executarea acesteia dacă este necesar pentru protejarea intereselor creditorilor locali. Judecătorul sindic are dreptul de a adresa petiții în conformitate cu alineatul (2b).** [AM 46]

(3) Atunci când decide dacă deschide sau nu o procedură secundară, instanța menționată la alineatul (1) deschide procedura cea mai adecvată în temeiul legislației naționale, ținând seama de interesele creditorilor locali, indiferent dacă sunt îndeplinite condițiile referitoare la solvabilitatea debitorului.

Miercuri, 5 februarie 2014

(4) ~~Lichidatorului~~ **Reprezentantului** din procedura principală **de insolvență** i se notifică **imediat** hotărârea de a deschide procedura secundară și acesta are dreptul de a contesta hotărârea **în termen de trei săptămâni de la primirea notificării respective. În cazuri justificate, instanța care deschide procedura secundară poate să reducă acest termen până la maxim o săptămână de la primirea notificării.** [AM 47]

(35) Articolul 31 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 31

Cooperarea și comunicarea între ~~lichidatori~~ **reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență**

(1) ~~Lichidatorul~~ **Reprezentanții** din cadrul ~~procedurii principale și lichidatorii din cadrul~~ procedurilor ~~secundare de insolvență care vizează același debitor~~ cooperează în măsura în care o astfel de cooperare **este oportună pentru a facilita administrarea eficace a procedurii**, nu este incompatibilă cu normele aplicabile fiecărei proceduri **și nu antrenează conflicte de interese**. O astfel de cooperare poate lua forma unor acorduri sau protocoale. [AM 48]

(2) În special, ~~lichidatorii~~ **reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență:**

- (a) își comunică reciproc, fără întârziere, orice informații care ar putea fi relevante pentru cealaltă procedură, în special orice progres înregistrat în depunerea și verificarea cererilor de admitere a creanțelor și toate măsurile care vizează salvarea sau restructurarea debitorului ori încheierea procedurilor, cu condiția să se ia măsuri adecvate pentru protejarea informațiilor confidențiale;
- (b) analizează posibilitatea restructurării debitorului și, în cazul în care există această posibilitate, coordonează elaborarea și punerea în aplicare a unui plan de restructurare;
- (c) coordonează administrarea valorificării sau utilizării activelor și a activității debitorului; ~~lichidatorul~~ **reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** din cadrul procedurii secundare este obligat să permită, în timp util, ~~lichidatorului~~ **reprezentantului în cadrul procedurii de insolvență** din cadrul procedurii principale să își prezinte propunerile referitoare la valorificarea sau utilizarea bunurilor din procedura secundară.”

36. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 31a

Cooperarea și comunicarea între instanțe

(1) În scopul de a facilita coordonarea procedurilor ~~principale și secundare~~ de insolvență care vizează același debitor, instanța care are pe rol o cerere de deschidere a unei proceduri de insolvență sau care a deschis o astfel de procedură cooperează cu orice altă instanță care are pe rol o procedură de insolvență sau care a deschis o astfel de procedură, în măsura în care cooperarea **este oportună pentru a facilita administrarea eficace a procedurii** și nu este incompatibilă cu normele aplicabile fiecărei proceduri. În acest scop, instanțele pot, după caz, să numească o persoană sau un organism care să acționeze în conformitate cu instrucțiunile acestora, **cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu normele aplicabile procedurilor**. [AM 49]

(2) Instanțele menționate la alineatul (1) pot să comunice direct sau să își solicite informații ori asistență în mod direct cu condiția ca această comunicare să fie gratuită și să respecte drepturile procedurale ale părților și confidențialitatea informațiilor.

(3) Cooperarea se poate realiza prin orice mijloace corespunzătoare, inclusiv prin:

- (a) comunicarea de informații prin orice mijloc considerat adecvat de către instanță;
- (b) coordonarea administrării și supravegherii activelor și a activității debitorului;
- (c) coordonarea desfășurării ședințelor de judecată;
- (d) coordonarea aprobării protocoalelor.

Articolul 31b

Cooperarea și comunicarea între ~~lichidatori~~ **reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență** și instanțe

(1) În scopul de a facilita coordonarea procedurilor ~~principale și secundare~~ de insolvență deschise cu privire la același debitor, [AM 50]

Miercuri, 5 februarie 2014

(a) ~~lichidatorul~~ **un reprezentant în cadrul procedurii de insolvență** din acțiunea principală cooperează și comunică cu orice instanță care are pe rol o cerere de deschidere a unei proceduri secundare sau care a deschis o astfel de procedură, și

(b) ~~lichidatorul~~ **un reprezentant în cadrul procedurii de insolvență** din procedura secundară sau teritorială de insolvență cooperează și comunică cu instanța care are pe rol o cerere de a deschide o procedură principală sau care a deschis o astfel de procedură.

în măsura în care, în fiecare caz, cooperarea și comunicarea sunt oportune pentru a facilita coordonarea procedurilor, nu sunt incompatibile cu normele aplicabile fiecărei proceduri și nu antrenează conflicte de interese. [AM 51]

(2) Cooperarea menționată la alineatul (1) se realizează prin orice mijloc adecvat, inclusiv prin mijloacele prevăzute la articolul 31a alineatul (3), în măsura în care acestea nu sunt incompatibile cu normele aplicabile fiecărei proceduri.”

37. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Suspendarea procedurii”

(b) La alineatele (1) și (2), expresiile „operațiunile de lichidare”, „lichidării” și „operațiunilor de lichidare” se înlocuiesc cu expresiile „procedura”, „procedurii” și „procedurilor”.

38. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

Închiderea procedurii principale sau secundare de insolvență

(1) Închiderea procedurii principale nu împiedică continuarea unei proceduri secundare care este încă în desfășurare la acel moment.

(2) Dacă o procedură secundară care vizează o persoană juridică a fost deschisă în statul membru în care se află sediul social al acesteia, iar închiderea procedurii respective antrenează dizolvarea persoanei juridice, ~~acest lucru nu împiedică continuarea~~ **persoana juridică în cauză nu este radiată din registrul societăților până la încheierea procedurii principale care a fost deschisă într-un alt stat membru.** [AM 52]

39. La articolul 35, termenul „lichidarea” se înlocuiește cu termenul „valorificarea”.

40. Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

Transformarea procedurii anterioare

~~Lichidatorul~~ **Reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** din procedura principală poate solicita instanței din statul membru în care a fost deschisă o procedură secundară să ordone transformarea procedurii secundare în alt tip de procedură de insolvență disponibilă în conformitate cu legislația statului membru respectiv.”

41. Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Dreptul de a depune cereri de admitere a creanțelor

Orice creditor care își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social într-un alt stat membru decât statul în care s-a deschis procedura, inclusiv autoritățile fiscale și autoritățile de securitate socială din statele membre («creditor străin»), are dreptul de a depune o cerere de admitere a creanței în cadrul procedurii de insolvență, prin orice mijloc de comunicare, inclusiv mijloace electronice, care este acceptat de legea statului în care s-a deschis procedura. Reprezentarea de către un avocat sau de un alt practician în domeniul dreptului nu este obligatorie pentru depunerea cererilor de admitere a creanțelor.”

Miercuri, 5 februarie 2014

42. Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următoarea teză:

„Notificarea include și o copie a formularului-tip de cerere menționat la articolul 41 sau un link către site-ul internet unde este publicat acest formular.”

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Informațiile menționate la prezentul articol se furnizează prin intermediul formularului tip de notificare care urmează să fie stabilit în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 45b alineatul (4) și publicat pe portalul european e-justiție până la ... (*). Formularul se intitulează «Notificare privind procedura de insolvență», denumire existentă în toate limbile oficiale ale Uniunii. Formularul se transmite în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului în care s-a deschis procedura de insolvență sau într-o altă limbă pe care statul membru respectiv o acceptă, în conformitate cu articolul 41 alineatul (3), în cazul în care se poate presupune că această limbă este mai ușor de înțeles pentru creditorii străini.”

(*) 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

43. Articolul 41 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 41

Procedura de depunere a cererilor de admitere a creanțelor

(1) Orice creditor străin cunoscut își depune cererea de admitere a creanței utilizând formularul-tip care urmează să fie stabilit în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 45b alineatul (4) și publicat pe portalul european e-justiție, până la ... (*). Formularul se intitulează «Depunerea cererilor de admitere a creanțelor», denumire existentă în toate limbile oficiale ale Uniunii.

(2) În formularul-tip de cerere, creditorul menționat la alineatul (1) indică:

(a) numele și adresa creditorului;

(b) natura creanței;

(c) valoarea creanței, precum și data la care s-a născut creanța;

(d) dacă revendică statutul de creditor preferențial;

(e) dacă susține că există o garanție reală sau o rezervă a dreptului de proprietate în ceea ce privește creanța și, în caz afirmativ, care sunt activele acoperite de garanția invocată și

(f) dacă se solicită o compensare și dacă din suma solicitată s-a scăzut compensarea.

Formularul-tip de cerere este însoțit de copii ale documentelor justificative, în cazul în care există.

(3) Cererile pot fi depuse în orice limbă oficială a Uniunii Europene. Creditorului i se poate cere să furnizeze o traducere în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului în care s-a deschis procedura de insolvență sau într-o altă limbă pe care statul membru respectiv o acceptă. Fiecare stat membru trebuie să indice cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene, alta decât cea proprie, pe care o acceptă pentru depunerea cererilor.

(4) Cererile se depun în termenul prevăzut de legea statului în care s-a deschis procedura de insolvență. În cazul unui creditor străin, termenul respectiv nu va fi mai scurt de 45 de zile de la data publicării hotărârii de deschidere a procedurii în registrul de insolvență din statul în care s-a deschis procedura.

(5) Atunci când ~~lichidatorul~~ **reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** contestă o cerere depusă în conformitate cu prezentul articol, acesta acordă creditorului posibilitatea de a furniza dovezi suplimentare privind existența și cuantumul creanței.”

(*) 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 5 februarie 2014

44. Articolul 42 se elimină.

45. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL IVA

INSOLVENȚA SOCIETĂȚILOR CARE FAC PARTE DINTR-UN GRUP

Articolul 42a

Obligația de cooperare și de comunicare între ~~lichidatori~~ **reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență**

(1) În cazul în care procedura de insolvență se referă la două sau mai multe societăți care fac parte dintr-un grup, ~~lichidatorul~~ **reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** desemnat în cadrul procedurii care vizează una dintre societățile grupului cooperează cu ~~lichidatorul~~ **reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** desemnat în cadrul procedurii care vizează o altă societate din același grup, în măsura în care o astfel de cooperare este oportună pentru a facilita administrarea eficace a procedurii, nu este incompatibilă cu normele aplicabile unor astfel de proceduri și nu antrenează niciun conflict de interese. Această cooperare poate lua forma unor acorduri sau protocoale.

(2) În exercitarea cooperării menționate la alineatul (1), **reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență**:

- (a) își comunică reciproc, fără întârziere, orice informații care ar putea fi relevante pentru cealaltă procedură, cu condiția să se ia măsuri adecvate pentru protejarea informațiilor confidențiale;
- (b) analizează posibilitatea restructurării **membrilor** grupului **care fac obiectul unei proceduri de insolvență** și, în cazul în care există această posibilitate, coordonează propunerea și negocierea unui plan coordonat de restructurare; [AM 53]
- (c) coordonează administrarea și supravegherea activității societăților care fac parte din grup și care sunt vizate de procedura de insolvență.

~~Liquidatorii~~ **Reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență** pot conveni să acorde atribuții suplimentare ~~lichidatorului~~ **reprezentantului în cadrul procedurii de insolvență** desemnat în cadrul uneia dintre proceduri în cazul în care un astfel de acord este permis de normele aplicabile fiecărei proceduri.

Articolul 42b

Comunicarea și cooperarea între instanțe

(1) În cazul în care procedurile de insolvență se referă la două sau mai multe societăți care fac parte dintr-un grup, instanța care are pe rol o cerere de deschidere a unei proceduri ce vizează una dintre societățile grupului sau care a deschis o astfel de procedură cooperează cu orice altă instanță care are pe rol o cerere de deschidere a procedurii ce vizează o altă societate a aceluiași grup sau care a deschis o astfel de procedură, în măsura în care cooperarea este oportună pentru a facilita administrarea eficace a procedurii și nu este incompatibilă cu normele care se aplică acestor proceduri. În acest scop, instanțele pot, după caz, să numească o persoană sau un organism care să acționeze în conformitate cu instrucțiunile acestora, **cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu normele aplicabile procedurilor**. [AM 54]

(2) Instanțele menționate la alineatul (1) pot să comunice direct sau să își solicite informații ori asistență în mod direct.

(3) Cooperarea are loc prin orice mijloc adecvat, inclusiv prin:

- (a) comunicarea de informații prin orice mijloc considerat adecvat de către instanță, cu condiția ca această comunicare să fie gratuită și să respecte drepturile procedurale ale părților și confidențialitatea informațiilor;
- (b) coordonarea administrării și a supravegherii activelor și activităților societăților care fac parte din grup;
- (c) coordonarea desfășurării ședințelor de judecată;
- (d) coordonarea aprobării protocoalelor.

Miercuri, 5 februarie 2014

Articolul 42c

Cooperarea și comunicarea între lichidatori **reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență** și instanțe

~~Lichidatorul~~ **Un reprezentant în cadrul procedurii de insolvență** desemnat în cadrul procedurii de insolvență ce vizează o societate care face parte dintr-un grup cooperează și comunică cu orice instanță care are pe rol o cerere de deschidere a procedurii cu privire la o altă societate a aceluiași grup sau care a deschis o astfel de procedură, în măsura în care cooperarea este oportună pentru facilitarea coordonării procedurii și nu este incompatibilă cu normele aplicabile acesteia **și nu antrenează conflicte de interese**. În special, ~~lichidatorul~~ **reprezentantul în cadrul procedurii de insolvență** poate solicita instanței informații privind procedura care vizează cealaltă societate a grupului sau poate solicita asistență privind procedura în cadrul căreia a fost desemnat. [AM 55]

Articolul 42d

Atribuțiile și calitatea procesuală a lichidatorilor **reprezentanților în cadrul procedurii de insolvență**

(1) ~~Lichidatorul~~ **Un reprezentant în cadrul procedurii de insolvență** desemnat în cadrul unei proceduri de insolvență deschise cu privire la o societate care face parte dintr-un grup are dreptul:

- (a) de a fi audiat și de a participa, în special prin prezența la reuniunile creditorilor, în cadrul oricărei proceduri deschise care vizează o altă societate a aceluiași grup; și
- (b) de a solicita **pentru o perioadă de până la două luni** o suspendare a procedurii deschise care vizează o altă societate a aceluiași grup. [AM 56]
- ~~(c) de a propune un plan de salvare, un concordat sau o măsură comparabilă pentru toate societățile sau numai pentru anumite societăți ale grupului în legătură cu care fost deschisă o procedură de insolvență și de a o introduce în oricare dintre procedurile deschise cu privire la o altă societate a aceluiași grup, în conformitate cu legea aplicabilă în cadrul acestor proceduri și [AM 57]~~
- ~~(d) de a solicita orice măsuri procedurale suplimentare în temeiul legii menționate la litera (c) care pot fi necesare pentru a promova salvarea, inclusiv transformarea procedurii. [AM 58]~~

(2) Instanța care a deschis procedura menționată la alineatul (1) litera (b) suspendă procedura, în întregime sau parțial, dacă se dovedește **reprezentantul din cadrul procedurii principale de insolvență oferă suficiente probe care să ateste** că acest lucru este în beneficiul creditorilor din cadrul acestei proceduri. O astfel de suspendare poate fi pronunțată pentru o perioadă de până la ~~trei~~ **două** luni și poate fi prelungită sau reînnoită pentru aceeași perioadă. Instanța care pronunță suspendarea poate solicita lichidatorului **reprezentantului în cadrul procedurii de insolvență** să ia orice măsură adecvată pentru a garanta interesul creditorilor din cadrul procedurii. [AM 59]

Articolul 42da

Deschiderea unei proceduri coordonate în cadrul unui grup

(1) **Reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență pot deschide o procedură coordonată în cadrul unui grup la orice instanță care are competență în ceea ce privește procedura de insolvență referitoare la o societate din cadrul grupului, cu condiția ca:**

- (a) **procedura de insolvență referitoare la respectivul membru al grupului să fie în curs de desfășurare; și**
- (b) **membrii grupului care au centrul intereselor principale în statul membru în care se află instanța sesizată cu cererea de deschidere a procedurii coordonate în cadrul unui grup să îndeplinească funcții esențiale în cadrul grupului.**

(2) **În cazul în care mai multe instanțe sunt sesizate cu cererea de deschidere a procedurii coordonate în cadrul unui grup, procedura coordonată respectivă se deschide în statul membru în care sunt îndeplinite funcțiile esențiale de primă importanță în cadrul grupului însuși. În acest scop, instanțele sesizate comunică și cooperează între ele în sensul articolului 42b. În cazul în care nu se pot stabili funcțiile esențiale de primă importanță, prima instanță sesizată poate deschide procedura coordonată în cadrul unui grup, sub rezerva îndeplinirii condițiilor pentru deschiderea acestei proceduri.**

Miercuri, 5 februarie 2014

(3) În cazul în care a fost deschisă o procedură coordonată în cadrul unui grup, dreptul reprezentanților în cadrul procedurii de insolvență de a solicita o suspendare a procedurii în conformitate cu articolul 42d alineatul (1) litera (b) încetează. Suspendările existente rămân în vigoare, sub rezerva competenței coordonatorului de a solicita revocarea oricăreia dintre suspendările în cauză. [AM 60]

Articolul 42db

Drepturi și sarcini ale coordonatorului

(1) Instanța care dispune deschiderea procedurii coordonate în cadrul unui grup desemnează un coordonator. Coordonatorul este independent de membrii grupului și de creditorii acestora și are următoarele sarcini:

- (a) identificarea și formularea unor recomandări procedurale și materiale pentru desfășurarea coordonată a procedurii de insolvență;
- (b) medierea litigiilor apărute între doi sau mai mulți reprezentanți în cadrul procedurii de insolvență ai membrilor grupului; și
- (c) prezentarea unui plan de coordonare a grupului, care să evidențieze, să illustreze și să recomande o serie completă de măsuri corespunzătoare unei abordări integrate a rezolvării situațiilor de insolvență ale societăților din grup. Planul poate cuprinde, în special, recomandări privind:
 - (i) măsurile care trebuie luate pentru a restabili performanța economică și viabilitatea financiară a grupului sau a oricărei părți a acestuia;
 - (ii) elementele controverselor din cadrul grupului, referindu-se, în special, la operațiunile din cadrul grupului și la acțiunile revocatorii;
 - (iii) acordurile între lichidatorii societăților insolvente din cadrul grupului.

(2) Coordonatorul are dreptul:

- (a) de a fi audiat și implicat, în special prin participarea la reuniunile creditorilor, în cadrul oricărei proceduri deschise, în legătură cu oricare dintre societățile din cadrul grupului;
- (b) de a prezenta și de a explica un plan de coordonare în cadrul grupului, aprobat în conformitate cu articolul 42dc alineatul (3);
- (c) de a solicita oricărui reprezentant în cadrul procedurii de insolvență informații care sunt sau ar putea fi utile în vederea identificării și formulării unor strategii și măsuri pentru coordonarea procedurii; și
- (d) de a solicita o suspendare pentru o perioadă de până la șase luni a procedurii deschise care vizează orice alt membru al grupului, precum și revocarea oricărei asemenea suspendări. [AM 61]

Articolul 42dc

Aprobarea de către instanță a planului de coordonare în cadrul grupului

(1) Reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență desemnați pentru proceduri de insolvență care pot fi afectați de implementarea unui plan de coordonare a grupului pot formula observații pe marginea proiectului de plan într-un termen stabilit de coordonator care să nu depășească o lună.

(2) Proiectul de plan de coordonare prezentat instanței spre aprobare trebuie să fie însoțit de:

- (a) o explicație din partea coordonatorului privind modul în care s-a asigurat respectarea dispozițiilor de la alineatul (1);
- (b) observațiile primite din partea reprezentanților în cadrul procedurii de insolvență până în momentul transmiterii proiectului de plan de coordonare; și

Miercuri, 5 februarie 2014

(c) o declarație motivată din partea coordonatorului privind modul în care observațiile ar putea fi, eventual, integrate în proiectul de plan.

(3) Instanța aprobă planul de coordonare în cazul în care are suficiente motive să considere că cerințele de formă prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol și la articolul 42db alineatul (1) litera (c) au fost îndeplinite de către coordonator. [AM 62]

Articolul 42dd

Relația dintre procedura coordonată în cadrul unui grup și procedura de insolvență

(1) Pe durata desfășurării procedurii de insolvență pentru care sunt responsabili, reprezentanții în cadrul procedurii de insolvență au obligația de a ține seama de recomandările coordonatorului și de planul de coordonare în cadrul grupului. În cazul în care un reprezentant în cadrul procedurii de insolvență intenționează să se abată de la măsurile și acțiunile propuse în planul de coordonare în cadrul grupului, acesta oferă explicații motivate privind abaterea respectivă la reuniunile creditorilor sau oricărui alt organism față de care este responsabil în conformitate cu legislația statului membru în cauză.

(2) Nerespectarea dispozițiilor de la alineatul (1) este considerată a fi o încălcare a obligațiilor reprezentantului în cadrul procedurii de insolvență în temeiul legislației statului membru în cauză. [AM 63]

Articolul 42de

Răspunderea coordonatorului

Coordonatorul își îndeplinește atribuțiile cu grija cuvenită. Acesta este responsabil pentru eventualele daune care pot fi considerate în mod rezonabil ca fiind datorate încălcării atribuțiilor sale și care aduc atingere patrimoniului vizat de procedura de insolvență care face obiectul unei proceduri coordonate în cadrul unui grup. Răspunderea sa este stabilită în conformitate cu legislația statului membru în care a fost deschisă procedura de coordonare în cadrul unui grup. [AM 64]

Articolul 42df

Costuri

(1) Legislația statelor membre stabilește dispoziții privind taxele de procedură și remunerația coordonatorului.

(2) Costurile procedurii de coordonare în cadrul unui grup sunt suportate în mod proporțional de către membrii grupului vizat de procedura de insolvență la momentul deschiderii procedurii de coordonare. Cota suportată de către fiecare membru al grupului din costurile totale este calculată pe baza valorii procentuale a activelor deținute de membrul respectiv în raport cu valoarea activelor consolidate ale tuturor membrilor grupului vizat de procedura de insolvență.” [AM 65]

46. Se introduce următorul articol:

„Articolul 44a

Informații privind legislațiile naționale în materie de insolvență

(1) Statele membre furnizează, în cadrul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială instituită prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului (*), cu scopul de a pune informațiile la dispoziția publicului, o descriere a legislației și a procedurilor naționale în materie de insolvență, în special cu privire la aspectele menționate la articolul 4 alineatul (2).

(2) Statele membre actualizează aceste informații în mod regulat.

(*) Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 25).”

Miercuri, 5 februarie 2014

47. Articolul 45 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 45

Modificarea anexelor

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a modifica anexele A și C, în conformitate cu procedura prevăzută la prezentul articol și la articolul 45a.

(2) ~~Pentru a determina o modificare a anexei A~~, statele membre informează Comisia cu privire la normele lor naționale privind procedurile de insolvență pe care doresc să le includă în anexa A **îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 1**, însoțite de o scurtă descriere. Comisia examinează dacă normele notificate îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 1 și, în caz afirmativ, modifică anexa A prin intermediul actelor delegate. [AM 66]

(2a) Statele membre notifică Comisiei orice modificări substanțiale care afectează normele lor naționale privind procedurile de insolvență. Comisia examinează dacă normele modificate îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 1 și, în caz afirmativ, modifică anexa A prin intermediul unor acte delegate.” [AM 67]

48. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 45a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute de prezentul articol.

(2) Delegarea competențelor menționate la articolul 45 se acordă pe durată nedeterminată, începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Delegarea competențelor menționate la articolul 45 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 45 intră în vigoare dacă nici Parlamentul European și nici Consiliul nu formulează obiecții în termen de două luni de la data la care le-a fost notificat actul respectiv sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia că nu formulează obiecții. Termenul se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 45b

Competența de a adopta acte de punere în aplicare

(1) Competența de a adopta acte de punere în aplicare este conferită Comisiei în următoarele scopuri:

(a) să prevadă interconectarea registrelor de insolvență menționate la articolul 20b și

(b) să stabilească și, ulterior, să modifice formularele menționate la articolele 40 și 41.

(2) La adoptarea sau modificarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (1), Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”

49. La articolul 46, data de „1 iunie 2012” se înlocuiește cu „... [10 ani de la data intrării în vigoare a regulamentului].”

Miercuri, 5 februarie 2014

50. Se introduce următorul articol:

„Articolul 46a

Protecția datelor

(1) ~~Statele membre aplică~~ **Normele naționale prin care este transpusă** Directiva 95/46/CE ~~atunci când prelucerează date~~ **se aplică prelucrării datelor** cu caracter personal pe teritoriul ~~lor~~ **statelor membre**, în temeiul prezentului regulament, **cu condiția ca operațiunile de prelucrare menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE să nu fie afectate.** [AM 68]

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de Comisie în temeiul prezentului regulament.”

51. Anexa B se elimină.

(51a) În anexa C, paragraful cu titlul „DEUTSCHLAND” se înlocuiește cu următorul text:

„DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

— Vorläufiger Sachwalter” [AM 69]

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la ... (*), cu excepția articolului 44a, care se aplică de la ... (**).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

(*) 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(**) 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.